

Posamezne številke:
Navadne Din —75,
ob nedeljah Din 1.50.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven
nedej in praznikov, ob 18. uri s
datumom naslednjega dne ter stane
mesечно po pošti D 10.—, za ino-
mesечно D 18.—, dostavljen na dom
D 11.50, na izkaznice D 10.—
Inserati po dogovoru.

Naroča se pri upravi "TABORA",
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

Posltnina plačana v gotovini.

TABOR

Posamezne številke:
Navadne Din —75,
ob nedeljah Din 1.50.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mar-
iboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nad-
stropje. Telefon Interurb. št. 274.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, priloge, desno. Tele-
fon št. 24. — ŠHS poštnoštevnica
važna številka 11.787.

Na naročila brez denarja se ne
odkazuje. — Rokopis se ne vrne!

Leto: IV.

Maribor, sobota 17. marca 1923.

Številka: 62

Manifestacijski strankin zbor

sklicujeta Demokratska stranka in
Napredna kmečko-obrtna zveza za
soboto 17. marca

ob 20. (8.) uri zvečer v veliki dvo-
rani Narodnega doma.

O političnem položaju poroča dr. V.
Kukovec, o gospodarskih vprašanjih
obrnika Rebež in Novak, o uradniškem
vprašanju prof. Mravljak, o begunskem
vprašanju dr. Boštjančič, o delavskem
vprašanju V. Vunderl.

Somisljeniki in prijatelji stranke,
na evidenjo!

Celje v demokrat- skem taboru.

V četrtek zvečer so se celjski Slovenci
zbrali v Narodnem domu, katerega dvo-
rana in galerije so bile polno zasedene,
da slišijo glasove demokratskih vodite-
jev. Min. dr. Kramer je v sijajnem go-
voru obrazložil politiko jugoslovenske
demokracije in žel splošno burno odobra-
vanje. Kandidatje in sicer pridobitniki
krogov Ivan Rebež, javnih namestencev
in invalidov profesor Franc Mravljak ter
nosilec liste dr. V. Kukovec so načrtali
kratko in jedrnatost stanje volilne borbe
ter je izzvalo burno veselje zatrdilo dr.
Kukovec, da stranka danes v maribor-
skem okrožju resno računa na tri svoje
poslance ter je le to dvomljivo, ali dobi
več glasov Ivan Rebež kot kandidat
Celja-Maribora, ali Lovro Petovar kot
kandidat Ptuj in Ormoža ali Stefan Ku-
har kot kandidat Prekmurja. Celjski
župan in dolgoletni deželni poslanec in
predsednik narodnega sveta dr. Juro Hra-
šovec je s prepričevalno besedo dokazal
nemogočnost, da Slovenci volijo kleri-
kalce ali radikale ali narodne socialiste,
katerim je dokazal mnogoštevilne debele
meresnice. Izjavil je, da bi se moral vo-
lilec, če bi bil pozabil odločiti se za prvo
skrinjico, če vseh daljnjih devet pregle-
da, povrtni zopet nazaj k edino pravi
prvi skrinjici.

Predsednik celjske organizacije dr. E.
Kalan je pozival v lepem govoru, naj
vsi demokrati zadnji hip podvojijo agi-
tациjo za demokracijo, v koje taboru je
Slovenija. Odločnost za demokrate je
utrčila ugotovitev, da so med odpadniki
vsaj v Celju doslej le slabi značaji; da-
le ugotovitev, da se je izvedelo iz okoli-
ce komunista Nachtigalla, kako so na-
rodni socialci bili tudi z radikali v po-
gajanjih, ki so se pa razbila.

Naša skrinjica v maribor-
skem volilnem okrožju je

prva!

Reško vprašanje.

Optimistična naziranja v vladnih krogih. — Izjava dr. Rybářa.

Zagreb, 16. marca. »Novosti« poro-
ča njihov beograjski dopisnik iz krogov
posvetovalne komisije, da se naša vlada
trudi, ohraniti za vsako ceno naše pravi-
ce do Baroša in Delte. Na drugi strani
pa zopet gre za to, da zaščitimo svoje go-
spodarske interese, vsled česar moramo
doseči ozke stike med našo železniško
postajo v Brajdici pri Sušaku in reškim
kolodvorom. Ne smemo se dati premetiti
od ozkoglednega naziranja, da je za nas
dovolj, če imamo Sušak, Baroš in Delto.
Nasprotno: iti moramo dalje in proma-
trati celo reč s stališča, da je Reka naš
naravni izhod na morje in da je naše
mesto, četudi se nahaja v italijanski po-
sesti. Sporazum z Italijo je neobhodno
potrben, če hočemo, da si naša trgovina
pridobi popolni in nemoten dohod v reš-
ko luko. Pravična rešitev reškega vpra-
šanja ni samo v našem, marveč tudi v
italijanskem interesu kakor tudi v inte-
resu Reke same. Če sedanja pogajanja
ne bodo uspešna, bomo izročili zadevo
razsodišču in sicer predsedniku švicar-
ske republike, katerega smo priznali mi
in Italijani za razsodnika. Italijanska
delegacija se sicer sklicuje na to, da se 2. člen santmargheritske kon-
vencije, ki predvideva razsodišče švicar-
skega predsednika, tiče zgolj event. spo-
rov pri razmejitvi, ne pa vprašanj
splošnega značaja. Res pa je, da 5. člen
rapalske pogodbe izrecno povdarja, da
se vsa sporna vprašanja, ki se tičejo
Reke, predložijo razsodišču in sicer pred-
sedniku švicarske republike; ta določba
je v santmargheritski konvenciji še po-
sebej povdarjena.

Zagreb, 16. marca. Predsednik naše
delegacije na konferenci v Opatiji gosp.

dr. Rybář je dal med vožnjo Zagreb—
Karlovac poročevalcu zagrebških »Novo-
stí« nekoliko informacij o tekočih vpra-
šanjih na opatijski konferenci, med dru-
gimi tudi te-le: Najprej se bomo pogajali
o vzpostavitvi prometa s Kastvom in si-
cer na podobni podlagi, kakor smo se ze-
dinili glede Zadra. Na to pridejo na dnev-
ni red nekatera manj važna vprašanja.
Napačno je pričakovati, da bo konferen-
ca že takoj prve dni izdelala kake važne
sklepe.

Kolikor mi je znano — je izjavil g. dr.
Rybář — ni nobena delegacija v paritet-
ni komisiji predlagala ustanovitve reš-
kega konzorcijskega. Če pa bi res bilo kaj ta-
kega predlagano, se bo seveda o tem raz-
pravljalo. Komisija bo dne 27. t. m. kon-
čala svoje prvo zasedanje in je popolno-
ma nemogoče rešiti do tega časa ves ma-
terijal, ki je vložen in izdati kake definit-
ivne sklepe.

Vprašanje vzpostavitve železniškega
prometa z Reko tudi ni rešeno, zato se ne
da že vnaprej govoriti o tej stvari. Po-
gajanja se vrše v prijateljskem duhu. —
Dr. Rybář prosi, da se energično dementi-
ra vest, ki je krožila po jugoslovanskih
listih, češ, da je on izjavil, da bi Italijani
privolili v izpraznitev Baroša in Delte.
On ni nikdar izjavil kaj takega.

Beograd, 16. marca. V zunanjem
ministrstvu je bila včeraj seja posveto-
valne komisije za reško vprašanje. V
razpravi so bila razna tekoča vprašanja.
O tem se je pozneje razpravljalo na po-
sebnih konferenci, kjer so pretresali celo-
ten zunanji položaj, zlasti pa razmere v
sosednih deželah in delo na opatijski
konferenci.

Za odcepitev Črnogore.

Skadar, 16. marca. V Skadru in o-
kolici so razširjene vesti, da se bo Črna
gora odcepila od naše države in pridru-
žila Albaniji. Sočasno govorijo, da pride
na albanski prestol sin kneza Mirka. —

Agitatorji, ki razširjajo take vesti, ima-
jo znatne svote denarja in delijo nagrade
ljudem, ki se izjavijo za združitev Črne
gore z Albanijo in za predestinstvo kne-
za Mirka na albansko-črnogorski prestol.

Vsi ministri na agitaciji.

Vse konference odpovedane.
Beograd, 16. marca. Vsi ministri so

se podali na agitacijo, zato so bile prelo-
žene vse že napovedane konference.

Položaj v Poruhrju.

Anglija ne bo posredovala. — Tudi Amerika ne. — Papež podpira Nemce.

Pariz, 16. marca. (Izv.) O organiza-
ciji francosko-belgijskih okupacijskih
oblasti v zasedenem ozemlju prinaša
»Oeuvre« sledeče podatke: Vojaška po-
sadka šteje 90.000 mož, h katerim je tre-
ba še prišteti 10.000 mobiliziranih želez-
ničarjev. Inženerske komisije so podreje-
ne direktno generalu Degoutte. Obstoja-
ta dve civilni komisiji in sicer francoska
pod vodstvom Frenzena in belgijska pod
vodstvom Henecartea. Železniški režim je
popolnoma pod vojaškim nadzorstvom.
V vsem ozemlju se ustanovi več premo-
govnih centrov, kjer se bo koncentriral
ves premog ki se bo potem izvozil iz za-
sedenega ozemlja v Francijo in Belgijo v
smislu načrtov sklenjenih na bruseljski
konferenci.

Köln, 16. marca. (Izv.) »Kölnische Zei-
tung« poroča, da je papež daroval za
prebivalstvo v Poruhrju 500.000 lir.

Washington, 15. marca. (Izv.) Ve-
sti, da Zedinjene države na pobudo An-
glije, naj bi Amerika prevzela posredo-
vanje med Francijo in Nemčijo, niso od-
govorile, ne odgovarjajo resnici. Angleška
vlada sploh ni stavila v tem pogledu
nikakega predloga. Na drugi strani pa je
jasno, da bi Francija nikdar ne sprejela
predlogov, ki prihajajo od tretje strani.
Amerika pazno zasleduje razvoj dogod-
kov in bo v danem slučaju z vsemi mož-
mi podpirala rešitev tega problema. Gle-
de težkoč, radi katerih se pritožujejo ra-
zni importirji, se je izkazalo, da so jih
zakrivili ti sami, ker si niso preskrbeli
predpisanih dovoljenj. Francosko vlado
pri tem ne zadene nikaka krivda. Vesti,
da je ameriška vlada radi tega protesta-
rala pri francoski vladi, so s strani Nem-
cev tendenciozno izmišljene.

BORZA.

Curih, 16. marca. (Izv.) Sklepni te-
čaji: Pariz 33.90, Beograd 5.50, London
25.18, Berlin 0.0258, Praga 15.95, Italija
25.85, Newyork 537.37, Dunaj 0.00775, žig.
krone 0.0075, Budimpešta 0.16 ena osmin-
Varšava 0.0118, Sofija 3.30.

Zagreb, 16. marca. (Izv.) Pariz 6.20
—6.30, Švica 18.55—18.65, London 4.67—
4.70, Berlin 0.48—0.50, Praga 2.975—2.99;
Dunaj 0.1375—0.1395, Italija 4.77—4.80,
Newyork 97—97.75, Budimpešta 2.80—2.88.

Dr. Grasselli — dr. Kamnikar.

(Mal spomin na narodna »junakstva« ra-
dikalnih kolovodij).

Vsakomur izmed nas je leto 1918 in
1919 v dobrem spominu. Koliko hudega
in koliko razočaranja smo morali doži-
veti! Posebno zavedni nacionalni slo-
venski vojniki in častniki so bili v stal-
nem strahu, da jih vojni sod ne spravi
v temnice in na vešala. Pri vsakem pol-
ku in vsaki komandi je kar mrgolelo ta-
kozvanih špijonaže-oficirjev. Te avstrijs-
ske propalice so na jako nečasten način
zasledovali vse, kar je le čutilo slovan-
sko. Vse obsodbe vreden je bil poklic teh
judežev. Marsikateri nosi še danes težko
vest in gorje mu, če bi nedolžne slovan-
ske žrtve vstale in jih sodile! Koliko se-
daj tako odličnih in na videz zavednih
mogotcev bi moralo zapustiti stolček in
jih zamenjati z nečloveškim zaporom,
kjer ječe naši najboljši nacionalisti sa-
mo zato, ker se nečejo vkloniti izdajcam
in ker se jih na podlagi anonimnih pi-
sem neopravičeno zтира.

Eden bivših črno - žolkih špijonaže-
oficirjev je tudi sedajni državni pravdnik
in radikalni mogotec dr. Grasselli.

Naš prvi slovenski general Maister
je zbral takoj po preobratu malo četico
jugoslovanskih junakov z geslom: Reši-
mo, kar se še da-rešiti! Okoli 80 zavednih
slovenskih in srbskih vojakov pod po-
veljstvom dveh častnikov se je odpravi-
lo par dni pred Božičem, da zasede želez-
nico Špilje—Radgona in mesto Radgono
samo. Četice narodnih idealistov je do-
spela v Špilje, ko izve, da je želez. proga
zasedena od nemških Volkswhevrocev
in Radgona sama polna nemških voja-
kov. Ta vest četice ni uplašila, temveč
vsak mož je stisnil pest, nabasal puško
in hajd v boj za mile brate. Počasi in
previdno se je pomikal vlak iz Špilja pro-
ti Radgoni. Do Omureka ni bilo drugih
dogodiljav, kakor nekaj strelav iz bliž-
nje okolice, ki pa niso zadeli. Vlak pri-
sopiha v Omurek. Na postaji je čakala
pripravljena nemška četa in ko je le ta
zagledala jugoslovanske šajkače in bajo-
nete, je dobila tak strah, da se je takoj
brez vsakega obotavljanja udala in izro-
čila vse orožje. Po končanem lahkem o-
pravku prispe četica kak kilometer pred
Radgono. Častniška patrulja s kakimi 20
junaki, oborožena z bombami, vdre na
Radgonski kolodvor in glej, nemški zaj-
ci so že bili iz Omureka obveščeni, da mar-
šira proti Radgoni regiment »Komitači-
jev in Windischer-jev«. Ko je bila pa-
trulja na kolodvoru, stopi iz čakalnice
na celem životu se tresoči dr. Kamnikar
v spremstvu nekaj vojakov in civilistov
in preda mesto Radgono jugoslovanskim
vojakom z besedami »Nur der Gewalt
weichen wir«. Okoli 12. ure ponoči je bila
Radgona zasedena, ostanki »Volkswheh-
rovcev« pregnani čez uveržarsko mesto in
pri sumljivih osebah uvidena še isto noč
hišna preiskava. Preiskava ni bila za-
manj. Različnega orožja se je našlo v
veliki meri. Povsod, kjer so se vršile
hišne preiskave, so domačini zatrjevali,
da jih je hujškal dr. Kamnikar k vstaji
oziroma pobuni proti jugoslovanskim če-
tam. Kljub temu, da četa 3 noči ni spala,
je bilo vse moštvo na svojem mestu in
izvrševalo težka povelja. Saj je vsak ve-
del, da samo z vztrajnostjo in zavednost-
jo rešimo progo Špilje—Radgona in celo
apaško kotlino. Prebivalstvo se je hitro
privadilo novim razmeram in bilo tudi
razen nekaterih renegatov z upravo prav
zadovoljno. Dan na dan pa so prihajale
pritožbe zoper dr. Kamnikarja, češ da ve-
dno hujska in da naj bo jugoslovanska
vojska pripravljena, da jih Kamnikar s
svojimi Volkswhevroci ne napade. Z raz-
položljivimi vojniki se je skrbno patruli-
rilo in stražilo.

Neke noči je stražo opozorilo nočno streljanje na madžarski meji. Strelji so prihajali vedno bližje. V bližini vojaškega poslopja, kjer je bila jugoslov. komanda, eksplodira bomba. V dvorišče pribеži nekaj vojakov in civilistov, ki so izjavili, da je dr. Kamnikar inseciniral napad na našo stražo in dal oropati radgonsko bolnico. Še predno se je zbrala in prišla do bolnice, so nemške in madžarske bande zginile čez mejo, bolnica pa je bila popolnoma oropana vseh dragocenih instrumentov (med temi tudi Röntgenaparat) in vsega perila. Upravitelj bolnice, neki Madžar, je še pustil poročilo, v katerem je rekel, da je dal za to početje povelje tedanji primarji bolnice dr. Kamnikar. Napad in rop se je javil generalu Maistru v Mariboru. Takoj dobi komanda povelje v Mariboru, da ima Kamnikerja aretirati in ga živega ali mrtvega pripeljati v Maribor. Zadelo se je iskanje Kamnikerja, ki se je skrival pri radgonskih renegatih. Po tridnevnem trudopolnem zasledovanju se je posrečilo Kamnikerja aretirati okoli 3. ure zjutraj v privatni hiši. S prvim vlakom ga je častnik, katerega so prebivalci imenovali »serbscher Revolverleutnant«, pripeljal v Maribor. Vse mesto je bilo veselo, da se je vendar enkrat posrečilo, tega prijati in ga odvesti v zapor. Večina Radgončanov se je izrazila sledeče: »Gott sei Dank, dass sie diesen Hetzer erwischt haben!«

Med transportom je bil dr. Kamnikar v vednem strahu in povpraševal je spremeljajočega častnika, kaj se bo z njim zgodilo in kdo da je državni pravdnik. Okoli pete ure zvečer je bil Kamnikar pri g. Maistru, ki ga je takoj izročil državnemu pravdniku dr. Grasselliju. Stopivši v sobo g. državnega pravdnika je bil Kamnikar od dr. Grassellija s sledečimi besedami sprejet: »Servus Kollega; dass ich dich in einer solchen Situation je treffen werde, hätte ich wohl nie gedacht.« Napram poročniku pravi Grasselli: »Prosim, g. poročnik, en moment, imam z njim nekaj privatnega govoriti, pojdite ta čas k preiskovalnemu sodniku.« Nič hudega slutnje, je častnik res šel k preiskovalnemu sodniku in bil tam zaskrbljen. V nadi, da je Kamnikar zaprt, se je drugi dan zjutraj odpeljal nazaj v Radgono. Pa glej! V Radgoni se mu javi dr. Kamnikar s listkom, da je prost. Renegati so se smejali jugoslov. vojski, javno zasmehovali častnika in nekaj tednov potem je bil ponovljen napad na Radgono, pri katerem smo izgubili nekaj najboljših vojakov. Značilno je tudi to, da so nemške čete vpile: »Dass ist die Rache vom dr. Kamnikar.« Med tem časom je bil Kamnikar v Parizu, je tam rovaril proti naši državi in konec igre je bil, da smo izgubili Radgono in celo progo do Spilja.

Tako je ravnil ob času prevrata sedanjí državni pravdnik dr. Grasselli, pod čigar egido se sedaj preganjajo in zapirajo jugoslovenski nacionalisti.

Volitve in opatijska konferenca.

Laška pomoč radikalcem!

Trst, 12. marca.

(n. n.) — Po prvem jugoslovenskem porazu v opatijski paritetni komisiji, ko je jugoslovenska delegacija po navodilih iz Beograda pristala na italijansko tezo, da se namreč vsa vprašanja, na katera se nanaša svetomargeritska konvencija, razpravljajo obenem, ne da bi se prej rešilo vprašanje razmejitve med Jugoslavijo in reško državo, je komisija delovala par dni, od srede do sobote, a potem se je delo zopet zaustavilo.

Kakšen je bil povod?

Stvar je na zunaj popolnoma enostavna: beograjska vlada je želela imeti točnejše informacije o poteku opatijskih razprav in je zato predsednika svoje delegacije, dr. Rybařa, poklicala v Beograd, da poroča.

Da, stvar je preprosta, tako na videz, ali v svojem bistvu je tako pomembna in dalekosežna, da se mora jugoslovenska javnost pač nekoliko temeljiteje pobaviti z njo. Gre namreč naravnost za jedro jadranskega vprašanja in beograjska vlada igra nevarno igro izigravanja najbitnejših državno-narodnih koristi!

Italijanski tisk kar ni mogel zatajiti svojega zadovoljstva, da, svojega vzhicenja, ko se je zaznalo, da je v sredini seji paritetne komisije jugoslovenska delegacija opustila svoje zahtevo, da morajo pred nadaljevanjem vsega drugega konferenčnega dela izprazniti Lahi Jugoslaviji v rapalski pogodbi priznano ozemlje Delte in Barošve luke. Vsa Italija je bila prepričana, da se je s tem Jugoslavija enkrat za vselej odrekla suverenim pravicam nad tem ozemljem, katero pač, če ne že sedaj, pa prav gotovo v dogledni bodočnosti pripade Reki, a prehod se zakrinka z nekakim pristaniškim konsorcijem, ki naj bi upravljali vse reško pristanišče z Delto in Barošve luko vred. Da, Lahi so šli dalje! Delta in Barošve luka jim ne zadostujeta več in laški železniški izvedenci so že predlagali, da naj se ne samo nemudoma otvori železniški promet med Jugoslavijo in Reko, temveč da naj se celo tudi železniško omrežje ne le na Delti in v Barošvi luki, temveč tudi na Brajdici, torej na že sedaj nespornih, od Lahov izpraznjenih sušaskih jugoslovenskih tleh podredi nekaki skupni upravi. Seveda, na Brajdici prihaja od glavne proge, ki vodi preko Rečine na reški kolodvor, odcepljena tovarna proga naravnost do morja po jugoslovenskih tleh, ne da bi se dotikala kje reškega ozemlja. Zato se hočejo Lahi s predlagano skupno upravo polastiti tudi te za jugoslovenski promet tako važne proge in tudi železniških naprav na Brajdici. Jugoslavija bi tako niti na svojih tleh ne bila gospodar svoje železnice! Do ta-

kih nesramnih zahtev je dovedla prva jugoslovenska popustitev!

Ker svetomargeritska konvencija določa, da se mora za jugoslovenski Kastav, ki je takorekoč popolnoma odrezan od vsega ostalega sveta — Kastavec morajo celo po svoja lastna drva v svoje lastne gozde hoditi v tujo državo in se sploh ne morejo geniti, ne da bi morali ali preko italijanske ali pa reške meje — uvesti enak obmejni promet, kakor se je uredil za Zader. Lahi so tudi tu namesto za pomoljeni prst zagrabili za vso roko: zahtevajo, da naj se v ozemlje, ki naj bi bilo prosto carine, vključi tudi vsa Liburnija, torej Voloska, Opatija in Lovrana, vse kopališko področje, ki je pod Italijo prišlo popolnoma na nič in naj bi se sedaj s pomočjo Jugoslavije zopet dvignilo na noge. V zahvalo, da so Lahi z najbrutalnejšimi nasilstvi zatuli tu skoraj že zadnji utrinek našega narodnega življenja, naj bi jim Jugoslavija pomagala zopet dvigniti, kar so oni sami unkočali!

V splošnem je popolnoma jasno, da hočejo Lahi jugoslovensko popuščanje izkoristiti prav do skrajnosti, češ, če so Jugoslaveni popustili v najvažnejšem, glavnem vprašanju, zakaj ne bi tudi v postranskih, manj važnih stvareh!

V Beogradu bi morali biti res slepi in gluhi, da bi ne spoznali, kam merijo Lahi. In tu pada potem na radikalsko vlado gospoda Pašića vsa ogromna odgovornost za opatijske sklepe, ki pomenijo za velik del Jugoslavije, da, za vso državo naravnost življensko vprašanje, obenem pa seveda tudi življensko vprašanje za Pašićevo radikalno stranko zlasti glede sedanjih volitev. Ali ni bilo že dovolj, da je jugoslovenska delegacija po navodilih iz Beograda popustila v vprašanju Delte in Barošve luke, a sedaj naj še izroči železnice in vse drugo Lahom?! Ali more jugoslovenski narod imeti tudi le še mrvico zaupanja v tako vlado, v tako stranko?! Ali je mogoče, da bi se našel še kak pošten jugoslovenski volilec, ki bi dal svoj glas takim izdajalcem jugoslovenskih državno-narodnih koristi?!

In kako imam prav, ko pravim tako, je najboljši dokaz pisava italijanskih listov. Vzemite le včerajšnji tržaški »Piccolo«, pa boste videli, kako njegov opatijski dopisnik povdarja, da mu je predsednik jugoslovenske delegacije dr. Rybař ponovno zatrjeval, da je Jugoslavija razburkana po najhujšem volilnem boju in da bi se Italija vkljub temu, da se konferenca nima brigati za jugoslovensko volilno borbo, vendar morala kolikortoliko ozirati nanjo. In dalje pravi dopisnik, da te izjave dr. Rybařeve niso ne logične, češ, »ker bi znaga Pašićevi vladi naklonjenih strank olajšala položaj jugoslovenske delegacije in potemtakem tudi delo konference, dočim bi pa znaga opozicije ustvarila le nove ovire jugoslovenskim zastopnikom in konferenci! Zato je italijanska delegacija menila, da

se je treba kolikortoliko ozirati na položaj, ki so ga opozicijske stranke povzročile jugoslovenskim zastopnikom ali pa, če ne njim, vsaj Pašićevi vladi! Ne sme se pozabiti, da je jugoslovenski ministrski predsednik mnogokrat povdarjal, da želi prijateljskih odnošajev med svojo in našo (laško) državo in da je minister zunanjih stvari Ninčić tudi izjavil, da gre njegova politika za isto svrho.« Dopisnik pravi končno, da negotovost, ki vlada v Jugoslaviji, izgine po 18. tm. in bo potem komisija v Opatiji lahko pospešila svoje delo.

Ta laški glas govori pač dovolj jasno, da, kriči v jugoslovensko javnost, da radikalska vlada gospoda Pašića in njegova stranka igra silno nevarno, pogubno igro z najvažnejšimi interesi vsega našega naroda. V Rapallu so nas dali pol milijona pod nož, v Opatiji pa nam hočejo izpredrezati edino življensko žilo, in vlada gospoda Pašića in njegova radikalska stranka dajejo za to nož v roke našim krvnikom!

Seveda, v zadnjem trenutku se je zgrozila gospoda v Beogradu pred tem svojim herostratskim zlodelom, in poklicali so v Beograd predsednika delegacije, dr. Rybařa, da poroča, potem, ko so mu že prej dali navodilo, da naj — popuščaj! In ker »laška delegacija upošteva položaj«, se bodo vsi važni sklepi opatijske komisije odgodili na čas po 18. tm., po volitvah, ko ne bo več nevarnosti, da bi mogli gospodu Pašiću in njegovi radikalni stranki škodovati v volilnem boju. Čujem pa že danes gospoda Pašića, kako bo potem, ko bodo končno javno izdane naše koristi na Jadrani, odgovorjal na ogorčene interpelacije zaradi tega izdajstva: »Ovaj... ta imali ste u... ovaj... Abaciji same vaše ljude, Rybařa, Šilovca, a tu u Beogradu Laginju... same vaše ljude, pa što hoćete još više!« Saj se je reko tudi tedaj, ko je šlo za zamenjavo primorskih, v jugoslovenskih združnih zvezah naloženih milijonov, ki je splavala po vodi in ž njo naše združno življenje na Primorskem, prav enako: »Saj ste imeli v Rimu svojega Rybařa!«

Človeku silijo v pero besede, ki... Eno pa le rečem: G. Pašić, njegova vlada in radik. stranka, ki se drznejo isto- vetiti se z državo, a istočasno na tak hudodelski način izigravajo njene najvažnejše interese, morajo 18. tm. prejeti svoje plačilo! Pomesti jih je treba enkrat za vselej! Po tolažbo pa naj gredo potem k svojim prijateljem in pomočnikom v volilni borbi — Lahom, ki imajo drugače zanje tako ljubeznjiv in spoštljiv naziv — srbskih svinjarjev!

V nedeljo vsi proti nemški nacionalni gonil, ki kupuje in lovi slovenske duše! Vsi kroglice

v prvo škrinjico!

»Povejte mi, — vi se zovete Julijeta Bécu?« — je zopet hotel vedeti prišlec. »Da gospod, — a spremenila sem ime, ker se mi ni dopadlo!« — »Da, vem, — sedaj se pustite zvati gospica Lange, — l' ange?« — »L' ange, — angelj, — da,« — je ponovila Julijeta Bécu, — »je pač tako, — angelj, — ki je sicer padel precej globoko, — ali kaj hoćete, živeti je pač treba!« —

»Vem, vem!« — je pritrdil gospod Jakob, — »ter zmalaj z glavo, — ali vi vendar žalostno živite, — in mučno morate biti pač to za vas, ki ste lepi in bistrega duha!« —

Zdajci pa se je oglasil otroški jok iz sosednje sobe, — Julijeta je hitro vstala in se opravičila:

»Oprostite gospod za hip samo, — mala se je zbudila in hoće piti! — Da, da, — tu sem, dragica, ne joči več, saj sem pri tebi!« —

Vstopila je v drugo sobo in hitela k zibelki, kjer je ležalo lepo dekletce kakih treh let, — lep angelček temnih oči, kodrastih las, — med čipkami male zibelke. — Čeprav je bilo vse v stanovanju skoraj ravno, — je bila zibelka skrajno okusna in bogato opremljena. —

Ko je mala videla Julijeto se je umirila takoj in nasmehnila veselo, — Julijeta je vzela malo skodelico mlačnega mleka iz svetilke, kjer se je gredo, — ga ponudila malemu angelčku, ki se je napil potem pa zopet nagnil glavičico na

Mihel Zevaco:

Markiza Pompadour.

Zgodovinski roman. — Poslovenila Rosandra.

(Dalje.)

(51)

»Ali ste morda kak duhovnik?« — je vprašala Julijeta Bécu malo vznemirjena. —

»Ne rečem ravno, da ne, — sicer pa mislite o meni, kar vam drago, — kajti gre se tu le za vas!« — je odvrnil gospod Jakob. — »Gre se....« —

Gospod Jakob je še počakal par trenutkov, gotov, da se je oddaljil grof, potem je zaprl vrata in zategnil zastor na oknu, ter odprl skrivno omaro v steni. —

Vzel je zopet šop listin in začel pisati, — spisal je kakih dvajset pisem. —

Delal je približno do osme ure zvečer. — Potem je večerjal. — Njegova večerja je obstojala, — kakor pravijo kronike tedanjih časov, — navadno vedno iz juhe, malo rib, malo piščanca, in voda z malo vina. — Zjutraj je bila riba nadomeščena z krožnikom zelenjave, a mesto piščanca malo drugega mesa ali pa jajca. —

Vladala je že temna noč, ko je končal svojo priprosto večerjo, katero je pri-nesel tih strežaj. —

Potem je vstal in pogledal še v svoje zapiske, — potem pa je šel na cesto. —

Prehodil je ozke temne ulice do stare ulice Barres, — kjer je vstopil v priprosto skromno hišo. — Vse je bilo tiho in mirno v hiši, — vse je že spalo. —

Gospod Jakob je brez obotavljanja šel do temnih stopnic in šel po istih navzgor do zadnjega nadstropja. — Obstal je za trenutek, potem pa odločno potrkal na neka vrata na hodniku. —

Hitro na to so se odprla vrata; prikazala se je mladenka s svetilko in radovedno se je ozirala na kasnega obiskovalca. —

On pa je s klobukom v roki in s skoro spoštljivim glasom rekel, priklonivši se:

»Gospica, — mi li hoćete dovoliti, da spregovorim z vami par besed, vkljub pozni uri?« —

»Gospica, — »kasna« ura — — Besede, katerim se je lahko nasmehnila, — a potem odgovorila:

»Vstopite gospod, — mene se ne nadleguje nikdar, če sem prosta, kakor je to na primer danes zvečer!« —

Gospod Jakob je vstopil, pa se vsedel v naslonjač, katerega mu je ponudila, — in z bistrim pogledom onih, ki vidijo vse in dobro, — je pregledal sobo — potem žensko. —

V sobi, napravljeno deloma kot sprejemnica, deloma kot spalnica, je spazil lepo ležišče — posteljo, — naslonjače, glasovir in par slik poobešenih po stenah. — Ali vse je bilo že staro in ob-

rabljeno, kazalo je bedo, katera pa je bila skrbno skrita. —

Ženska sama je bila res krasna. — Krasno bitje, — zmagoslavne mladosti, s črnimi očmi, zasenčenimi z dolgimi trepalnicami, oči, ki so se zdele še večje in temnejše vsled množice ognjeno zlatih las. — Njena obleka je bila izbornega okusa. — Govorila je prikupno, a njen glas ni imel onih odurnih naglasov, katere imajo navadno vse prodajalke ljubezni. —

Da, — ta mladenka je bila res prodajka ljubezni. —

Ko je gospod Jakob dokončal svoje opazovanje, je vprašal, pokazavši na glasovir:

»Ali svirate?« —

»Da, še dovolj dobro, da se mi rado poslušaj! Ali morda želite...?« —

Že je hotela vstati, da ustreže mogoči želji po godbi poznega obiskovalca, katerega ji je naklonil slučaj, kakor je mislila. —

»Hvala!« — je rekel ta, — »vprašal sem le malo iz radovednosti. — In — oprostite, — tu opažam nekaj slik brez podpisa...« —

»Da, — to so moje, — slikam pač malo, — a ne ravno slabše od drugih. — To je kopija slavne slike, katero so hoteli...« —

»Že dobro, že dobro!« — Je ostanite, draga deklica. — Torej poznate godbo in slikanje, — toliko boljše!« —

»Zakaj, — toliko boljše!« — je vprašala sedaj mladenka, —

ki se bodo tolikokrat menjali, da bo lahko vsako vsaj enkrat prišel na vrsto. Na Hrvatskem bo pa Radić imel svojo avtonomijo. Da pa nam odvzame nekaj nepotrebnih skrbi, si bo svojo republiko zakrožil z našim Prekmurjem in Erlekijo. Banat dobi seve tudi svojo avtonomijo, Macedonec svojo, Črna gora svojo, Dalmacija svojo, Muslimani svojo in upamo, da se še med tem kdo zgleda, ki hoče imeti tudi svojo avtonomijo. Potem pa skličemo geometre vsega sveta, da nam razmerijo te avtonomije in jih ogradijo s plotom, da ne bodo kokoši nhajale na sosedovo dvorišče.

Republika. To je tako, kakor z zakramentom svetega zakona: Kdor je zunaj, sili noter, a kdor je notri, sili ven. V državah, kjer imajo republiko, imajo tudi monarhistične stranke (v Avstriji, Nemčiji, Franciji, Ogrskem itd.) in stavim, ko bi bila pri nas republika, bi ravno Novačan ustanovil monarhistično stranko. Zmerom bodo ljudje, ki hočejo biti po vsej sili originalni, dobro računajo, čim novejša je moda, tem bolj dobo frfre norele za njo.

Kapitalizem. Proč s kapitalizmom! kričijo strančice, dokler ga še nimajo. Tudi v Rusiji so tako delali tako dolgo, da je izginil ves kapital v njihove žepce. Ni slabo!

Draginja. V prvi vrsti so je krivi duhovniki, ki ne utegnejo z dobrim vzgledom in prepričevalno besedo nastopiti proti človeški sebičnosti in lakomnosti. V drugi vrsti pa oni poslanci, ki so smatrali za svojo edino dolžnost, hoditi v Beograd po dnevnice in druge pri delu zadrževati.

Vera. Ta adut ni več za vse karte; zato ga rabijo samo še v tistih krajih, kjer imajo ljudje deske pred očmi.

Stan proti stanu, pleme proti plemenu. Le vkup kmetije, kričijo eni, kakor da jih hočejo gnati v vojsko. Le vkup, duševni in ročni proletarijat, mi smo vaši odrešeniki, mi, ki imamo v parlamentu »največ« poslancev! Tako vpijejo drugi, pazljivo motreč, kje bi skuhal svojo župco.

Kako smešne in malenkostne so vse te stranke in strančice, če jih primerjamo z demokratsko! Mirno, brez demagogije nam JDS kaže pot, po kateri lahko hodi vsak Jugosloven, ki hoče dobro sebi, ljubljani državi in domovini. Mežnar.

V nedeljo vsi proti golouhovskim, korenovskim, nachtigalovskim in drugim zapeljivcem delavstva. Vsi kroglice

v prvo škrinjico!

Dnevna kronika.

— **Klub Slovencev v Beogradu.** Za predsednika kluba je izbran g. dr. Ribač. V odboru so poleg drugih gg. dr. Lotrič, dr. Jež, Josip Mihelj. — Slovencem, ki prihajajo v Beograd in potrebujejo informacij, je drage volje na razpolago tajnik kluba, vsak dan od 12. do 14. ure in od 18. do 20. ure zvečer v hotelu »Triglav« na Zelenem Vencu.

— **Potres v Jugoslaviji.** Včeraj ob tri četrti na sedmo uro so zabeležili seismografski aparati močan potres. V Sarajevu so se sesuli dimniki in pri mnogih zgradbah podrli zidovi. Porušilo se je šest hiš, z mnogih je popadala opeka. Škoda je ogromna. — Veliko škode je povzročil potres tudi v Mostaru in v Dubrovniku. V Dalmaciji je bilo porušenih več hiš. Natančne vesti še niso došle, poročajo pa tudi o človeških žrtvah.

— **Iz pisma slovenskega vojaka v Bitolju.** Naj poročam še na kratko o življenju slovenskih vojakov v Bitolju, v tej obmejni točki južne Makedonije. Mesto samo leži bolj na hribu, vsled česar malarija, ki sicer v teh krajih grozno razširjena, ni tako nevarna. Obdajajo ga visoke albanske gore, pokrite s snegom in ledom. Pogrešamo pa naše slovenske gozdove. Tukaj raste samo nizko grmičevje, ki ga prebivalstvo vlača domov na svojih oslihih in mezhij. V mestu samem se še vedno poznajo žalostne posledice lanske eksplozije. »Oficirski dom« je popolnoma porušen, istotako tudi bivša turška podoficirska šola. Mnogo hiš po mestu je brez strehe in le malokatera hiša ima vse štiri vogale. Tudi naša vojašni-

ca je vsled eksplozije hudo trpela in popravila še sedaj niso končana. Trgovina in obrt sta tukaj še zelo slabo razviti. Vidi se le znane turške trgovine: pradžina stran pritlične stavbe je odprta in izloženi domači pridelki, kakor opanke, sadje itd. Pred trgovino pa sedi Turek ali Macedonec in premišljuje, kako bi več zaslužil. Prebivalstvo je jako različno. Siromašni Makedonci se meša med fino oblečeno »boljšo« gospodo, ki pa v mnogih slučajih ni nič bolj pismena, kakor prebivalec albanskih gor. Mestne Makedonke so zelo elegantne in lepa dekleta, (kar za vgriznit pravi v pisnu) ki se sprehajajo med črno oblečenimi in zastrtimi Turkinjami. Vmes pa švigajo turški paglavci in kriče ponujajo svojo »bozo« (turško pivo) in turški med. Vročina je že sedaj precej huda. V pomanjkanju zdrave pitne vode se moramo zadovoljiti (če nam seveda dovoli naš domači »finančni minister«) s kislim macedonskim vinom, ki se našim od štajerskega vina razvajanem jezikom prav nič ne prileže. Mleka je tukaj sicer dovolj, toda eno »okos«, t. j. 1½ litra stane pol drugo »banko«, to je 15 dinarjev. Razen kruha je vse dražje kakor v Sloveniji. Slovencem nas je tu krog 30. Razdeljeni smo na dve četi ter imamo tudi komandanta Slovence, ki postopa z nami, kakor oče s svojimi otroci. Vojaško življenje ni nič hujše, kakor drugod, treba je le malo dobre volje in razumevanja, pa se vse z lahkoto prenese. Mleko in med pa se nikjer ne eedi in tudi v Sloveniji ne frče rekrutom pečeni goiobi v usta. Edino, kar najbolj pozrešamo, je čtivo. Zato prosimo vse rojake, danam pošljite kaj knjig in časopisov, za kar jim bomo zelo hvaležni. Knjiga naj se blagovolijo poslati na komando 2. čete 1. bataljona 46. pešpolka v Bitolju. Vsem rojakom pošiljamo iskrene pozdrave slovenski fantje iz Bitolje.

— **Otvoritev novih telefonskih central.** Dne 20. januarja t. l. je bila pri pošti Gaštanj otvorena telefonska centrala z javno govornico za krajevni in medkrajevni promet z omejeno dnevno službo. Dne 1. marca pa v Seleah nad Škofjelo.

— **Prevoz zemeljskih ostankov v Judenburgu padlih žrtv.** V maju leta 1918 je bilo po prekom sodu v Judenburgu na Gornjem Štajerskem ustrljenih šest vojakov bivšega 17. pešpolka, ki so se hoteli otresti tujega jarma, ki so spoznali prevaro, da se ne bore za naše koristi, ampak za koristi Nemcev in Madžarov. Že takrat je v njih sreih dozorela volja in hotenje po narodni svobodi, po lastni državi. Toda to svoje prepričanje so morali odkupiti s svojo srčno krvjo, s svojim mladim življenjem. Njih zemeljski ostanki pa še danes trohne v tujini, daleč od domače grude, za katero so darovali svoje sanje in nade. V Ljubljani se je od pripadnikov bivšega 17. pešpolka sestavil poseben odbor, ki hoče judenburske žrtve prepeljati iz mrzle tujine v domačo grudo. Istočasno s prevozom in pokopom teh žrtv se ima odkriti nagrobni spomenik, ki je namenjen vsem, ki so se zgrudili in umrli v odporu proti nasilju za našo svobodo, kot vidno znamenje našega suženjstva in vstajenja. Odbor se obrača na vse politične stranke, kulturne organizacije, narodna in stanovska društva itd. s prošnjo za podporo pri izvedbi te velike naloge. Skupno s temi zastopniki bi se sestavil širši odbor, kateremu bi se poverila izvršitev te naloge. Vsi tozadevni predlogi naj se naslovi na »Odbor za prenos l. 1918 vsled upora v Judenburgu po prekom sodu ustrljenih vojakov 17. pp. v Ljubljani«.

— **Jugoslov. akad. društvo »Triglav« v Zagrebu** je izvolilo na semestralnem običnem zboru, ki se je vršil dne 4. marca t. l. sledeči novi odbor: predsednik Kapus Ivan, stud. med. vet.; podpredsednik Delak Franjo, cand. med.; tajnik I. Kozinc Makso, stud. med. vet.; tajnik II. Jelačin Ivo, stud. ing. agr.; blagajnik Miklavžič Josip, stud. ing. for.; knjižničar I. Žagar Ivan, stud. ing. agr.; knjižničar I. Žagar Bogdan, stud. ing. for.; knjižničar II. Kajfež Drago, stud. ing. for.; arhivar Želko Josip, stud. ing. agr.; odborova namestnika: Košak Vinko, stud. ing. for., Rudolf Branko, stud. med.; revizorja: Nič Makso, stud. med., Grahli Ljubomir stud. ing. for.

— **Lenin zopet umira.** Leninova zagonetna bolezen je zopet privedla k smrtni krizi. Baje ga je zadela kap. Voditelja boljševiške revolucije zdravijo najodlič-

nejši nemški zdravniki. Po zadnjih vesteh je njegovo stanje brezupno. Lansko leto je že »umrl« enkrat, pa se je pozneje izkazalo, da je bila vest prezgodnja. Čez par tednov pozneje je govoril na nekem zborovanju.

— **Kraljica Milena na smrtni postelji.** Orogorska kraljica Milena, babica našega kralja, se nahaja na smrtni postelji.

— **Volilne kroglice kradejo.** V Nišu so prišli na sled tatvini volilnih kroglic, ki so jih deca uporabljala za igranje. — V Sarajevu je redarstvo aretiralo štiri odpuščene pisarje, ki so v odpravnstvu volilnega odbora v Beogradu ukradli večjo množino kroglic in celo deset ključev za volilne skrinjice.

— **Štrašen samomor v Sarajevu.** Grk Teologino Gorganatus, brat bogatega sarajevskega trgovca Vasilja Gorgonatesa, se je v navalu blaznosti polil s petrolejem in zažgal, vsled česar je umrl v strašnih mukah.

— **Poslaniške palače v Beogradu.** Beograjska poslaništva Belgije, Nizozemske in Madžarske bodo začela v bližnjem času graditi svoja poslaništva v Beogradu.

— **Aretacija komunistov v Zagrebu.** V nedeljo je zagrebška policija aretirala 25 komunističnih omladincev, ki so imeli svoj sestanek v kleti gostilne Jančar. Med aretiranci je več dijakov in zasebnih nameščenecv. Izgovarjajo se, da so se sestajali v prosvetne namene, komunistična propaganda da je bila izključena. Preiskava bo dognala resnico.

— **Petdesetletnica češkega učenjaka.** Te dni slavi svojo petdesetletnico češki prirodoslovec dr. Bogumil Nemeš, rektor Karlove univerze v Pragi. Prof. dr. Nemeš je znan tudi kot popularizator prirodoslovne vede in je nedavno začel izdajati poljudno pisani časopis »Vesmire«.

— **Otvoritve VI. praškega velesejma** sta se udeležila kot zastopnika industrijalcev in drugih pridobitnih krogov gg. Dragotin Hribar in inž. Milan Šuklje. Sejem je bil že prvi dan izredno dobro obiskan. Napovedani so številni posetniki iz inozemstva.

Bodoči tržaški škof. Nekateri tržaški listi poročajo, da bo bržkone imenovan za tržaškega nadškofa monsignor Constantini, dočim drugi tržaški listi imenujejo padovanskega škofa Pelizza.

— **Dve sto ljudi utonilo.** Iz Aten poročajo: V bližini otoka Pritilije se je potopil parnik, na katerem je bilo približno 400 potnikov. Posrečilo se je rešiti 200 oseb, ostali so utonili. Nesrečo je zakrivila izredno močna burja.

— **Osemurni delavnik v Italiji.** Rimška vlada je odredila, da se s 21. aprilom zakonito uvede v vsej Italiji osemurni delavnik.

— **Zarota proti angleškemu kralju.** Londonski listi poročajo, da je policija razkrila obsežno zasnovano zaroto proti angleškemu kralju. Pripravljali so jo irski vstaši. V zvezi s tem je bilo v Londonu in v drugih mestih aretiranih čez 100 irskih žensk.

— **Koliko je Anglija žrtvovala v vojni.** V angleškem parlamentu je bila minule dni razglašena natančna statistika angleških žrtv v svetovni vojni. V celoti je bilo ubitih 946.023 britanskih vojakov, ranjenih pa 2.121.906. Od tega odpada na samo Veliko Britanijo 743.702 padlih in 1.693.262 ranjenih. Od aprila 1914 do marca 1919 je bilo izdanih v vojne namene 9590.000.000 liber šterlingov.

— **Neveste na poskus.** V Newyorku so odkrili podjetje, ki se je pečalo z izposojevanjem nevest. Kdor se je hotel oženiti, je šel v pisarno tega podjetja, kjer so mu dali nevesto »na poskus«. Podpisati je moral poseben reverz. Podjetje mu je dovolilo, da je smel kandidatinjo za sv. zakon voditi na sprehode, v gledališča, v kavarne in podobno, vendar pa pod pogojem, da se obnašajo spodobno. Čez določeno dobo se mora izposojevalec izjaviti, ali hoče stopiti v zakon z dotično damo ali ne. Podjetje ima na razpolago več sto možitveželjnih »nevest«.

Jugoslov. Matica Maribor

Obični zbor v ponedeljek dne 19. t. m. ob 10. uri predpoldne v Narodnem domu.

Dopisi.

Iz Dravskega polja. Minule dni sem se mudil na Dravskem polju in sem prišel tudi v Strnišče, kjer sem zvedel čudne stvari o bivšem »Oberintendantu« Weseslyju, ki je nastavljen pri tvrdki Čuček. Možakar je rojen Ptujčan, sin slovenske matere, toda vse, kar je jugoslovensko, mu smrdi. Slovenski nastavljenec in uslužbenec so mu trn v peti in preganja jih, kjer le more. Najlepše pri tem pa je, da dobiva od naše države za svojo protidržavno in protislovensko gonjo še pokojnino. Ruske begunce je srečno pregнал iz Strnišča, sedaj pa se je spravil še na državne uslužbence, kakor policijo, orožnike in poštne uradnike. Proti njemu je bila že vložena neka tožba radi \$ 104, toda državno pravdnistvo se doslej še ni zganilo. Po volitvah bomo posvetili temu gospodiču malo več pozornosti in kmalu bo tam, kamor spada in kamor ga vleče sree. Toliko za danes. — Popotnik z Dravskega polja.

Slovenska Bistrica. V soboto, dne 10. in v nedeljo dne 11. tm. je uprizorila naša šolska mladina igr »Šivilja Klara«, ki je nudila številnim gledalcem res užitek. Kako izvežbano in ljubko so nastopili otročički. Občinstvo je bilo presenečeno nad izurjenim nastopom malih. Režiserka igre je bila gđ. učiteljica Pucpevske točke igre je vadila gđ. Gorčan, rajalne vaje gđ. Pehani, telovadni nastop pa g. Čeh. Posebno pevske točke pod vodstvom g. nadučitelja Fran Karbaša so bile tako lepo izvedene, da občinstvo ni nehalo s ploskanjem. Vodstvo dekle in deške šole (gospa Ottilija Felgel in g. Franc Karbaš) je lahko ponosno nad tako lepim uspehom šolske mladine. Želimo le, da bi nas šolska mladina zopet kmalu osrečila s kako predstavo.

Slovenska Bistrica. Mestni občinski odbor je v svoji seji dne 6. marca t. l. dovolil in prepuštil »Lesni zadrugi v Šmartnem« del parcele na sejmišču za postavitve lesene barake. V volilni odbor sta bila soglasno določena občinska odbornika Karl Kukovič in Karl Štupar. V odbor za določitev občinskih taks pa župan Danijel Omerzu ter občinska odbornika Hinko Gril in Miroslav Pirkmaier. Prečital se je letni račun mestne občine za leto 1922, ki izkazuje sledeče številke: prejemki 1.447.525,84 K, izdatki 1.446.798,80 K. Prebitek 727,04 K.

Slovenska Bistrica. Nabavljalna za druga državnih uslužbencev v Slov. Bistrici r. z. z. o. z. ima redni občni zbor v soboto dne 24. marca t. l. ob 16. uri pop. v prostorih davč. urada. Dnevni red: 1. Konstituiranje občnega zbora. 2. Završni račun za 31. dec. 1922 s poročilom upravnega in nadzorstvenega odbora. Določitev vporab letnega prebitka in sklepanje o razrešnici upravnega in nadzorstvenega odbora. 4. Izvolitev upravnega odbora. 5. Volitev nadzorstvenega odbora. 6. Sklepanje o pooblastitvi upravnega odbora za event. zadolženje zadruga. 7. Sklepanje o ve. spremembi pravil. 8. Slučajnost. Ako bi v tem času ne bilo prisotnih zadostno število zadrugarjev vrši se pol ure kasneje istotam občni zbor z istim dnevnim redom, ki je sklepčen ob vsakem številu zadrugarjev. Završni račun je izložen pri t. č. blagajniku g. Hudritzu in je vsakemu zadrugniku do občnega zbora na razpolago, da ga pregleda.

Koroške vesti.

Guštanj. (Koncert pevskega in godbenega društva). Prireditve, kakršna je bila v nedeljo 4. t. m. so za deželo zelo redki pojavi. Tembolj moramo biti hvaležni društvu, da nam večkrat nudi uletniški užitek. Na ta način spoznamo tudi deželani vsaj kako moderno našo skladbo. Program je bil naravnost krasen. Zato je pa bila dvorana kljub slabemu vremenu polna. Gostje so z velikim zanimanjem sledili izbornim izvajanjem. Prvi del je obsegal petje moškega in mešanega zbora, solospve, godbo. Posebno sta ugajali pesmi »Se ena« in »Zla, ta kanglica« s spremljevanjem glasovira ter solospvi: »Serenata« (g. Močnikova) sopran solo s spremljevanjem glasovira in čela, »Planinec« (g. Zavodnik) tenor solo in »Volga« sopran solo (učenka Lerh). Zelo precizno je pel moški zbor »Poputnico N. Juršiča«. Dobro se je postavil orkester pod spretnim vodstvom g. naduč. Močnika. Drugi del je bila igra »Volkašna«. Petje je spremljal orkester.

: O. A. SPD. 1. in 2. aprila: Golte (Mozirska koča). Ob 5.20 do Celja — Paška vasi. Provijant.

Mala oznanila.

Išče se gospodična s per-
fektim znanjem stenografije
in slovenščine. Moči z dolgo-
letno prakso naj vposledje po-
nudbe pod št. 504* na upra-
vo „Tabora“. 504 3-3

Otroški voziček (Brennabor)
še takej proda. — Studenci,
Stemskova ul. 21-I. 524

Kopalna peč v dobrem stanju
se kupi. Ponudbe na upravo
pod št. 526. 526 5-1

Kratak glasovir (Stulzflügel)
se za 4500 D proda. Einspie-
lerjeva ulica 26. 523

Išče se za takoj ali pozneje
autogaraža. Ponudbe pod
št. 503* na upravo „Ta-
bera“. 503 3-3

Perilo po najugodnejši ceni
prodaja samo B. Veselinović
in drug. Maribor, Gosposka
ul. 26. 458 15-8

URE, žepne in stenske, po-
pravlja najsolidneje tvrdka R.
Bizjak, urar, Gosposka ul.
št. 16, Maribor. 433 15-13

Plesna šola Hribar

priredi v soboto

plesno vajood 20.—22. ure v Gambrinevi
dvoranL 530**Veletrgovina z vi-
nom v Zagrebu**

se proda s popolno opre-
mo in z zalogo vina. Ra-
zen kleti je tudi pisarna,
stanovanje in skladišče al-
koholnih pijač, klev itd.
Natančneje v pisarni dra.
Juričiča, Zagreb, Jurišičeva
ulica 19. 509 2-2

Seno in slamo

vrlo dobre vrste, prešano,
ponujam nekoliko vago-
nov. Takoj lahko tovarim.
Novak, Zagreb, Maksi-
mirska cesta 64. 508 2-2

Velika izbira vsakovrstnih
**ročnih torbic, listnic, kov-
čkov, gamaš i. t. d.**

Gonilni jermeni la vrste

od 30—350 mm v zalogi 525 10-1

lv. Kravos, Maribor

Telefon 207 Aleksandrova c. 13. Telefon 207

**Zahtevajte
povsod „TABOR“!**

BERSON
**GUMENE PETE IN
GUMENE POTPLATE**
ceneje in trajnije se kakor uznemal
Najbolje varstvo proti viagi i mrazi

**Vse vrste perila za gospode in
dame, kakor**

srajce,
hlače
pylame
opreme za ne-
veste, otroško
Judmila Lackner
MARIBOR. Koroška cesta št. 31.

Samostojen knjigovodja

bilancist, absolvent trgoške akademije, vešč vseh trgovskih po-
slov, dober organizator in kalkulacant, ki se je do sedaj bavil s
komercijalnim vodstvom industrijskega podjetja, vešč zvrst slo-
venščine hrvaščine, nemščine in francoščine, želi spremeniti
dosedanjo službo. Gre tudi na deželo. Cenj. ponudbe pod
„Komercijalist“ na anončni zavod Aloma Company, dr. z o. z.,
Ljubljana, Kongresni trg 3. 528

Išče se posojilo D 60.000

na prvo mesto za dobro ideočo trgovino z mešanim
blagom v večjem industrijskem kraju za čas 1—3 let
proti najvišjim obrestim polletno v naprej. Varnost
zajamčena tudi v nepremičninah. Ponudbe pod „Ka-
pital“ na anončno in reklamno družbo Aloma Com-
pany, Ljubljana, Kongresni trg 3. 529

OTROŠKA MOKA

NABOLJŠA HRANA ZA
DOJENČKE, OTROKE in DOJILJE

SLADOVNI KAKAO

KREPILO ZA
BOLNIKE in REKONVALESCENTE
VSKE STAROSTI

NARAVNI PROIZVODI IZ ČISTE GAŠLJAVE

VITAL D. D. ZA TVORILCO HRANE
C. ZAGREB, KSAVERSKA CESTA 12

415 10-3

KNJIGOVEZNICA
MARIBORSKE TISKARNE D. D.

KI JE NAJMODERNEJŠE UREJENA, SE
PRIPOROČA CENJENEMU OBČINSTVU,
OBLASTVOM IN URADOM. PREVZEMA
VSA V KNJIGOVEŠKO STROKO / PADA-
JOČA DELA.

IZVRŠBA SOLIDNA! CENE ZMERNE!

Širite povsod naš list!

Mestna občina mariborska javlja tužno vest, da je
njen zaslužni občinski svetnik, gospod

Fran Postrak

strojevodja juž. železnice

dne 14. marca t. l. preminul.

Pogreb pokojnika se vrši v soboto, dne 17. marca 1923
ob 17. uri na mestnem pokopališču v Pobrežju.

Časten mu spomin!

Maribor, dne 15. marca 1923.